

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2004

Julkaistu Helsingissä 25 päivänä elokuuta 2004

N:o 783—791

SISÄLLYS

N:o		Sivu
783	Laki perintökaaren muuttamisesta	2191
784	Laki avioliittolain 90 ja 99 §:n muuttamisesta	2196
785	Laki takauksesta ja vierasvelkapanttauksesta annetun lain 17 §:n muuttamisesta	2197
786	Laki konkurssilain muuttamisesta	2198
787	Laki velkojen maksunsaantijärjestyksestä annetun lain 6 §:n muuttamisesta	2200
788	Laki ulosottolain 4 luvun 3 a §:n muuttamisesta	2201
789	Laki yritys- ja yhteisötietolain 14 §:n muuttamisesta	2202
790	Valtioneuvoston asetus ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen muuttamisesta	2203
791	Maa- ja metsätalousministeriön asetus vuoden 2004 maa- ja puutarhatalouden kansallisten tukien hallinnosta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	2206

N:o 783

Laki

perintökaaren muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 5 päivänä helmikuuta 1965 annetun perintökaaren (40/1965) 21 luvun 2 a ja 12—19 §, sellaisena kuin niistä on 2 a § laissa 732/2003,
muutetaan 18 luvun 5 §, 19 luvun 2 §:n 1 momentti, 4 §:n 2 momentti, 10 §:n 3 momentti ja 12 §, 20 luvun 4 §:n 1 momentti, 21 luvun 1 ja 2 sekä 3—8 §, 9 §:n 1 momentti, 10 §:n 1 momentti ja 11 § ja 24 luvun 7 §, sekä
lisätään 18 luvun 7 §:ään uusi 3 momentti, 19 lukuun uusi 12 a ja 12 b § sekä 21 lukuun uusi 6 a ja 8 a—8 c § seuraavasti:

18 luku

Kuolinpesän hallinnosta

5 §

Pesän varoista suoritetaan kohtuulliset hautaus- ja perunkirjoituskustannukset sekä pesän hoidosta, hallinnosta ja selvityksestä johtuvat tarpeelliset kustannukset (*pesänselvitysvelat*) niin kuin 21 luvun 1 §:ssä säädetään.

7 §

Osakkaan edunvalvojan vahingonkorvausvelvollisuudesta on voimassa, mitä 1 ja

2 momentissa säädetään osakkaan korvausvelvollisuudesta.

19 luku

Pesänselvittäjästä ja testamentin toimeenpanijasta

2 §

Pesän omaisuus voidaan myös 1 §:ssä tarkoitettulla tavalla luovuttaa pesänselvittäjän hallintoon pesän tai vainajan velkojan taikka pesän tai vainajan velasta vastuussa olevan hakemuksesta. Pesää ei kuitenkaan voida luovuttaa pesänselvittäjän hallintoon, jos hakijalla on saatavastaan maksun turvaava

HE 14/2004
LaVM 6/2004
EV 100/2004

takaus tai muu vakuus tai osakkaat tarjoavat hänelle sellaisen vakuuden. Velkojan on ennen hakemuksen tekemistä esitettävä kuolinpesälle maksuvaatimus ja varattava sille kohtuullinen aika maksaa velka tai esittää selvitys kuolinpesän taloudellisesta tilanteesta, jollei tästä aiheudu huomattavaa viivästystä hakemuksen käsittelylle.

4 §

Osakas voidaan määrätä pesänselvittäjäksi vain, jos muut osakkaat eivät sitä vastusta ja määräämiseen on erityinen syy.

10 §

Ennen kuin tuomioistuin antaa päätöksen, joka koskee pesänselvittäjän määräämistä tai vapauttamista tehtävästä, tuomioistuimen on varattava osakkaille tilaisuus tulla kuulluiksi, jollei ole syytä olettaa, että hakijan oikeus tämän vuoksi vaarantuu. Asia voidaan myös ratkaista varaamatta osakkaalle tilaisuutta tulla kuulluiksi, jos häntä ei tavoiteta. Tuomioistuin voi harkintansa mukaan varata myös vainajan velkojille ja erityisjälkikäädöksen saajille tilaisuuden tulla kuulluiksi. Edellä 6 §:n 2 momentissa ja 7 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa tieto on annettava myös sille, joka on tehnyt hakemuksen pesänselvittäjän määräämiseksi.

12 §

Pesänselvittäjän tulee noudattaen, mitä jäljempänä säädetään, ryhtyä kaikkiin pesän selvittämiseksi tarvittaviin toimiin. Pesänselvittäjän on hoidettava tehtävänsä joutuisasti.

Pesänselvittäjän on, jos se hankaluudetta käy päinsä, tiedusteltava osakkaiden mielipidettä, kun on kysymys perittävän harjoittaman liikkeen selvittämisestä, 12 a §:ssä tarkoitettun sopimuksen tai päätöksen tekemisestä tai sellaisen omaisuuden myymisestä, jolla on osakkaille erityistä arvoa, taikka muista osakkaille tärkeistä asioista.

12 a §

Jos on syytä epäillä, että pesän varat eivät

riitä pesän ja vainajan velkojen maksuun, pesänselvittäjän on pyrittävä tekemään velkojien kanssa sopimus velkojen maksusta. Jollei sopimusta tehdä, pesänselvittäjällä on, kun 18 luvun 5 §:ssä tarkoitettut pesänselvitysvelat on maksettu, oikeus päättää muiden velkojen maksamisesta noudattaen, mitä velkojien maksunsaantijärjestyksestä annetussa laissa (1578/1992) ja tämän lain 21 luvun 1 §:n 2 momentissa säädetään velkojen maksamisesta kuolinpesän konkurssissa.

Pesänselvittäjän on laadittava päätöksensä asiakirja, josta käyvät ilmi tiedot pesän varoista, pesän ja vainajan veloista sekä pesän velkojen maksusta ja kullekin vainajan velkojalle tulevasta jako-osuudesta. Asiakirja on päivättävä ja pesänselvittäjän allekirjoitettava. Pesänselvittäjän on toimitettava jäljennös asiakirjasta kullekin velkojalle sekä pesän osakkaille.

Velkojalla ja pesän osakkaalla on oikeus vaatia pesänselvittäjän päätöksen muuttamista. Hakemus päätöksen muuttamiseksi on tehtävä vainajan viimeisen kotipaikan käräjäoikeudelle kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hakija on saanut päätöksestä tiedon. Asian käsittelyssä noudatetaan oikeudenkäymiskaaren 8 luvun säännöksiä hakemusasioiden käsittelystä.

Jos pesänselvittäjä havaitsee 2 momentissa tarkoitettun päätöksensä virheelliseksi, hän saa oikaista sitä tekemällä asiassa uuden päätöksen. Kun pesänselvittäjän päätös on tullut lainvoimaiseksi, pesänselvittäjän on maksettava kullekin velkojalle hänelle tuleva jako-osuus.

12 b §

Pesänselvittäjä voi hakea kuolinpesän asettamista konkurssiin.

Konkurssiin asettamisen edellytyksistä säädetään konkurssilain (120/2004) 2 luvussa.

20 luku

Perunkirjoituksesta

4 §

Pesän varat ja velat on merkittävä perunkirjaan sellaisina kuin ne kuoleman tapahtuessa olivat. Perunkirjassa on mainittava myös varojen arvo. Vainajan velkoihin merkitään

myös velka, jota koskevan ulosottoperusteen täytäntöönpanokelpoisuus on ennen kuoleman tapahtumista lakannut ulosottolain (37/1895) 2 luvun 24—26 §:n mukaisesti.

21 luku

Kuolleen henkilön ja pesän velasta

1 §

Kuolinpesän varoista suoritetaan pesän ja vainajan velat. Vainajan velkana maksetaan myös velka, jota koskevan ulosottoperusteen täytäntöönpanokelpoisuus on lakannut ulosottolain 2 luvun 24—26 §:n mukaisesti.

Pesänselvitysvelat maksetaan ennen muita velkoja sitä mukaa kuin ne erääntyvät. Muut pesän velat maksetaan vasta vainajan velkojen jälkeen.

Kuolinpesän konkurssissa konkurssipesä vastaa pesänselvitysveloista.

Pesänselvitysveloista säädetään 18 luvun 5 §:ssä.

2 §

Osakas ei vastaa henkilökohtaisesti vainajan velasta.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, perunkirjoitusvelvollinen osakas vastaa henkilökohtaisesti vainajan velasta, jos hän laiminlyö perunkirjoituksen toimituttamisen määräajassa. Sama vastuu on osakkaalla, joka perunkirjoituksessa tai vahvistaessaan valalla perukirjan vaarantaa velkojan oikeutta antamalla vääräksi tietämänsä ilmoituksen tai jättämällä tahallaan ilmoittamatta jonkin tietämänsä seikan.

Jos velkoja 2 momentin nojalla vaatii osakkaalta maksua velasta, osakas vapautuu velkavastuusta, jos hän osoittaa, ettei hän ole 2 momentissa tarkoitettulla menettelyllään taikka toimenpiteellään tai laiminlyönnillään pesän hallinnossa aiheuttanut 18 luvun 7 §:n nojalla korvattavaa vahinkoa. Jos osakas osoittaa, että hänen velkojalle aiheuttamansa vahinko oli rahamäärältään pienempi kuin vainajan velka, hän vastaa vahingon määrästä.

Mitä 2 ja 3 momentissa säädetään osakkaan vastuusta, ei sovelleta osakkaaseen, jota edustaa edunvalvoja.

3 §

Mitä 2 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään osakkaan velkavastuusta, sovelletaan myös, jos perunkirjoituksen jälkeen on laadittava 20 luvun 10 §:ssä tarkoitettu täydennys- tai oikaisuperukirja. Tällaisen perukirjan laatimatta jättämisen perusteella osakkaalle syntyy kuitenkin vastuu vain, jos laiminlyöntiä voidaan pitää erityisen moitittavana ottaen huomioon ilmenneiden varojen tai velkojen määrä sekä muut olosuhteet.

4 §

Osakkaat vastaavat henkilökohtaisesti velasta, jonka he ovat tehneet pesän lukuun, jollei toisin ole sovittu tai katsottava tarkoitettuna taikka muualla toisin säädetä.

5 §

Perunkirjoituksen toimittamisen jälkeen voidaan hakea julkista haastetta vainajan ja pesän velkojen selvittämiseksi niin kuin julkisesta haasteesta annetussa laissa (729/2003) säädetään. Hakemuksen voi tehdä eloonjäänyt puoliso, kuolinpesän osakas, pesänselvittäjä tai testamentin toimeenpanija. Julkista haastetta voidaan hakea myös eloonjääneen puolison velkojen selvittämiseksi.

Pesänselvitysveloista säädetään 18 luvun 5 §:ssä.

Jos on syytä epäillä, että pesän ja vainajan velat ovat suuremmat kuin pesän varat, pesänselvittäjän on haettava julkista haastetta, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta.

6 §

Ositusta tai perinnönjakoa ei saa toimittaa, ennen kuin pesän ja vainajan velat on maksettu tai niistä on asetettu maksun turvaava takaus tai muu vakuus.

Jos ositus tai perinnönjako on toimitettu 1 momentin vastaisesti, tuomioistuimien voi pesänselvittäjän kanteesta:

1) määrätä osituksen tai perinnönjaon peruuntumaan ja velvoittaa osakkaat palauttamaan kaiken osituksessa tai jaossa saamansa omaisuuden taikka korvaamaan sen arvon; taikka

2) jollei kaiken omaisuuden palauttaminen ole tarpeen velkojen ja pesänselvitysvelkojen maksamiseksi, velvoittaa osakkaat yhteisvas-

tuullisesti suorittamaan pesälle velkojen maksamiseen tarvittavan rahamäärän.

Osakas, joka on velvoitettu yhteisvastuulliseen suoritukseen pesälle 2 momentin 2 kohdan nojalla, ei ole velvollinen suorittamaan enempää kuin hän on osituksessa tai jaossa saanut. Osakas vapautuu suoritusvelvollisuudestaan, jos hän palauttaa kaiken osituksessa tai jaossa saamansa omaisuuden.

Omaisuuden palauttamiseen tai sen arvon korvaamiseen sovelletaan, mitä 8 ja 8 a—8 c §:ssä säädetään.

6 a §

Osakkaat ovat keskenään vastuussa 6 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettua suorituksesta sen mukaan kuin he ovat osituksessa tai perinnönjaossa saaneet liikaa.

Jos osakas ei kykene suorittamaan osuuttaan, muiden osakkaiden on täytettävä vaje osituksessa tai jaossa saamallaan omaisuudella tai sen arvolla.

Osakkaalla, joka on palauttanut varoja yli oman osuutensa, on oikeus saada kultakin muulta palautusvelvolliselta, mitä hän on tämän osuudesta suorittanut.

7 §

Erityisjälkisäädöksen tai tarkoittemääräyksen perusteella pesästä saatu omaisuus on palautettava siltä osin kuin sitä tarvitaan velan katteeksi. Omaisuuden arvon korvaamiseen sovelletaan, mitä 8 §:ssä säädetään.

8 §

Jos palautettava omaisuus ei ole tallella tai muuten palautettavissa, sen arvo on korvattava.

Jos palautettavan omaisuuden arvo on alentunut merkittävästi kulumisen tai vahingoittumisen vuoksi, palautusvelvollisen on korvattava arvon aleneminen. Jos omaisuuden arvo on alentunut muusta syystä, palautusvelvollisen on suoritettava kohtuullinen korvaus omaisuuden arvon alenemisesta, jos siihen katsotaan olevan erityistä syytä.

Jos tietyn omaisuuden palauttamisesta aiheutuisi haittaa, palautusvelvollisella on oikeus maksaa omaisuuden palauttamisen sijasta omaisuuden arvon mukainen korvaus.

8 a §

Jos palautusvelvollinen on saanut pesästä rahaa, hänen on maksettava palautettavalle rahamäärälle korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentin mukaista korkoa siitä lukien, kun hän sai omaisuuden haltuunsa. Muusta palautettavasta omaisuudesta saatu tuotto tai sen arvo on korvattava ja omaisuudesta saadusta hyödyistä suoritettava kohtuullinen korvaus. Korvausta hyödyistä ei kuitenkaan tarvitse suorittaa, jos korvauksen voidaan katsoa sisältyvän omaisuuden arvon alenemisesta suoritettavaan korvaukseen.

Jos palautettava omaisuus on rahaa tai jos omaisuuden arvo on korvattava, palautusvelvollisen on suoritettava korkoa korkolain 4 §:n mukaisesti palauttamisvaatimuksen esittämisestä lukien.

8 b §

Palautusvelvollisella on oikeus saada korvaus palautettavaan omaisuuteen panemistaan tarpeellisista kustannuksista ja, jos se harkitaan kohtuulliseksi, muista kustannuksista.

8 c §

Palautusvelvollisuutta voidaan painavasta syystä sovitella.

9 §

Ennen kuin kuukausi on kulunut perunkirjoituksesta tai, jos omaisuus on luovutettu pesänselvittäjän hallintoon, ennen kuin velkojen maksamisesta on tehty 19 luvun 12 a §:ssä tarkoitettu sopimus tai pesänselvittäjän päätös, vainajan velan saa maksaa pesän varoista vain, jos on pätevä syy olettaa, ettei sen maksamisesta aiheudu vahinkoa muille velkojille. Edellä tarkoitettuna aikana ei saa toimittaa loppuun pesän omaisuuteen kohdistuvaa ulosmittausta, ellei velkojalla ollut pantti- tai pidätysoikeutta ulosmitattuun omaisuuteen.

10 §

Kun perunkirjoituksen toimittamisesta on kulunut kuukausi, velkoja voi vaatia vakuutta

sellaisesta vainajalta jääneestä velasta, joka ei ole erääntynyt ja josta ei ole riittävä vakuutus. Jollei vakuutta anneta kolmen kuukauden kuluessa vakuuden vaatimisesta, velka katsotaan erääntyneeksi.

11 §

Jollei pesänselvittäjää ole määrätty, osakas voi hakea kuolinpesän asettamista konkurssiin.

Konkurssiin asettamisen edellytyksistä säädetään konkurssilain 2 luvussa.

24 luku

Sopimukseen perustuvasta kuolinpesän yhteishallinnosta

7 §

Osakkaan yhteishallinnon aikana aiheuttaman vahingon korvaamiseen sovelletaan, mitä 18 luvun 7 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2004.

Tätä lakia ei sovelleta, jos perittävä on kuollut ennen lain voimaantuloa.

Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 784

L a k i**avioliittolain 90 ja 99 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 13 päivänä kesäkuuta 1929 annetun avioliittolain (234/1929) 90 §, sellaisena kuin se on laissa 411/1987, ja
lisätään 99 §:ään siitä viimeksi mainitulla lailla kumotun 4 momentin tilalle uusi 4 momentti seuraavasti:

90 §

Omaisuu- den ositusta toimitettaessa on omaisuutena, johon toisella puolisollla ei ole avio-oikeutta, pidettävä:

1) omaisuutta, jonka puoliso on ansainnut taikka saanut perintönä, lahjana tai testamentin nojalla avioliiton purkaututtua toisen puolison kuoleman vuoksi;

2) omaisuutta, jonka puoliso on ansainnut taikka saanut perintönä, lahjana tai testamentin nojalla sen jälkeen, kun avioeroa koskeva asia on tullut vireille.

Poiketen siitä, mitä 1 momentin 2 kohdassa säädetään, toisella puolisollla on kuitenkin avio-oikeus kohdassa tarkoitettuun omaisuuteen, jos avioeroa koskeva asia on rauennut muusta syystä kuin sen vuoksi, että puoliso on kuollut asian vireillä ollessa.

Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

99 §

Velka, jota koskevan ulosottooperusteen täytäntöönpanokelpoisuus on lakannut ulosottolain (37/1895) 2 luvun 24—26 §:n mukaisesti, on vähennettävä vain, jos kysymyksessä on kuolleen puolison velka. Elossa olevan puolison tällainen velka on kuitenkin vähennettävä, jos velkojalla on oikeus saada velasta suoritus vakuutena olevasta puolison omaisuudesta tai käyttää saatavansa puolisol- ta olevan velkansa kuittamiseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä mar- raskuuta 2004.

Tätä lakia ei sovelleta, jos perittävä on kuollut ennen lain voimaantuloa.

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 785

L a k i

takauksesta ja vierasvelkapanttauksesta annetun lain 17 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan takauksesta ja vierasvelkapanttauksesta 19 päivänä maaliskuuta 1999 annetun lain (361/1999) 17 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 129/2004 seuraavasti:

17 §

Velallisen vapauttaminen vastuusta

Velkoja saa periä päävelan aikaisempien ehtojen mukaisesti takaajalta, vaikka päävelan ehtoja on velallisen osalta muutettu yksityishenkilön velkajärjestelystä annetussa laissa (57/1993) tai yrityksen saneerauksesta annetussa laissa (47/1993) tarkoitetussa vel-

kajärjestelyssä taikka konkurssilain (120/2004) 21 luvussa tarkoitetussa sovinnossa tai päätöksellä, jonka pesänselvittäjä on tehnyt perintökaaren (40/1965) 19 luvun 12 a §:n nojalla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2004.

Tätä lakia ei sovelleta, jos perittävä on kuollut ennen lain voimaantuloa.

Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 786

L a k i**konkurssilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä helmikuuta 2004 annetun konkurssilain (120/2004) 2 luvun 2 §:n 3 momentti ja 5 § sekä 12 luvun 1 §:n 3 momentti seuraavasti:

2 luku

Konkurssiin asettamisen edellytykset

2 §

Velkojan oikeus vaatia velallisen asettamista konkurssiin

Konkurssiin asettamista ei kuitenkaan voi vaatia velkoja, jonka saatavaa koskevan ulosottooperusteen täytäntöönpanokelpoisuus on lakannut ulosottolain (37/1895) 2 luvun 24—26 §:n mukaisesti. Tällaisen saatavan perusteella voidaan kuitenkin vaatia kuolinpesän asettamista konkurssiin.

5 §

Ylivelkaisuus konkurssin edellytyksenä

Selvitystilassa oleva velallinen, kuolinpesä tai konkurssipesä voidaan asettaa konkurssiin myös, jos sen varat eivät riitä velkojen

maksamiseen. Kuolinpesä voidaan kuitenkin asettaa konkurssiin vain, jos konkurssi on pesän laajuuden, omaisuuden rahaksimuuton tai muun erityisen syyn vuoksi tarkoituksenmukainen menettely pesän omaisuuden käyttämiseksi pesän ja vainajan velkojen maksuun.

12 luku

Konkurssisaatavat, valvonta ja saatavien selvittäminen

1 §

Yleiset säännökset konkurssivelkojen asemasta

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei koske velkojaa, jonka saatavaa koskevan ulosottooperusteen täytäntöönpanokelpoisuus on ennen konkurssin alkamista lakannut ulosottolain 2 luvun 24—26 §:n mukaisesti. Velkojalla on kuitenkin oikeus saada suoritus vakuutena

olevasta velallisen omaisuudesta tai käyttää saatavansa velalliselta olevan velkansa kuittaamiseen. Mitä tässä momentissa säädetään, ei sovelleta kuolinpesän konkurssissa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2004.

Tätä lakia ei sovelleta, jos perittävä on kuollut ennen lain voimaantuloa.

Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 787

L a k i**velkojen maksunsaantijärjestyksestä annetun lain 6 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan velkojen maksunsaantijärjestyksestä 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1578/1992) 6 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on osaksi laissa 678/2002, seuraavasti:

6 §

Viimeksi suoritettavat saatavat

Viimeksi suoritetaan:

1) konkurssin alkamisen jälkeiseltä ajalta sellainen korko ja viivästyksen keston mukaan määräytyvä maksuviivästyksen seuraamus, jota etuoikeus ei koske;

2) ylikuormamaksu, kilpailunrikkomismaksu, menetetyksi tuomittu rahamäärä sekä muu vastaava rikoksen tai lainvastaisen menettelyn vuoksi tuomittu tai määrätty julkisoikeudellinen maksuseuraamus, ei kuitenkaan rikoslain (39/1889) 2 a luvun 3 §:n 1 momentin mukaisesti päiväsakoin vahvistettu sakko ja uhkasakko, sekä vero- tai vakuutusvelvollisuudesta annettujen tai muiden vastaavien säännösten rikkomisesta johtuva veron tai maksun korotus;

3) saatava, joka perustuu velallisen liikkeelle laskemaan joukkovelkakirjalainaan, jos lainan ehdoissa saatavalle on määrätty huonompi etuoikeus kuin liikkeelle laskijan muille sitoumuksille;

4) sellaiseen lainaan perustuva saatava, jonka pääoma sekä korko ja muu hyvitys saadaan lainaehtojen mukaan maksaa yrityksen purkautuessa ja konkurssissa vain kaikkia muita velkojia huonommalla etuoikeudella;

5) lahjanlupauslakiin (625/1947) perustuva saatava;

6) kuolinpesän konkurssissa saatava, jota koskevan ulosottooperusteen täytäntöönpanokelpoisuus on lakannut ulosottolain (37/1895) 2 luvun 24—26 §:n mukaisesti;

7) kuolinpesän konkurssissa muut kuolinpesän velat kuin perintökaaren (40/1965) 18 luvun 5 §:ssä tarkoitettut pesänselvitysvelat.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2004.

Tätä lakia ei sovelleta, jos perittävä on kuollut ennen lain voimaantuloa.

Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 788

L a k i

ulosottolain 4 luvun 3 a §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 3 päivänä joulukuuta 1895 annetun ulosottolain (37/1895) 4 luvun 3 a §, sellaisena kuin se on laissa 679/2003, seuraavasti:

4 luku

Ulosmittauksesta

3 a §

Jos vainajan velasta on toimitettu ulosmittaus eikä velkojalla ollut pantti- tai pidätys-oikeutta ulosmitattuun omaisuuteen, omaisuutta ei saa myydä, ennen kuin kuukausi on kulunut perunkirjoituksesta tai sen määräajan päättymisestä tai, jos pesä on pesänselvittäjän hallinnossa, ennen kuin velkojen maksamisesta on tehty sopimus tai perintökaaren

(40/1965) 19 luvun 12 a §:ssä tarkoitettu pesänselvittäjän päätös. Omaisuus voidaan kuitenkin myydä, jos kuolinpesän hallinto siihen suostuu tai omaisuus on arvossaan nopeasti alentuvaa taikka sen hoitokustannukset ovat korkeat. Kertyneiden varojen nostamisesta säädetään 6 luvussa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2004.

Tätä lakia ei sovelleta, jos perittävä on kuollut ennen lain voimaantuloa.

Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 789

L a k i

yritys- ja yhteisötietolain 14 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 16 päivänä maaliskuuta 2001 annetun yritys- ja yhteisötietolain (244/2001) 14 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 745/2004, seuraavasti:

14 §

Vastuu ilmoitusten tekemisestä

— — — — —
Muutosilmoituksen tekemisestä on osakeyhtiössä, eurooppayhtiössä, osuuskunnassa, säästöpankissa, vakuutusyhdistyksessä ja valtion liikelaitoksessa vastuussa myös toimitusjohtaja sekä yhtiössä, johon sovelletaan asunto-osakeyhtiölakia (809/1991), ja asu-
misoikeusyhdistyksessä lisäksi isännöitsijä. Jos yksityinen elinkeinonharjoittaja, avoimen yhtiön yhtiömies tai kommandiittiyhtiön vas-

tuunalainen yhtiömies kuolee, myös hänen kuolinpesänsä osakas on vastuussa ilmoituksen tekemisestä. Vastuussa ei kuitenkaan ole osakas, joka ei ole saanut pesästä mitään etua eikä ryhtynyt perunkirjoitukseen osallistumisen lisäksi muihin kuin perintökaaren (40/1965) 18 luvun 3 §:ssä tarkoitettuihin toimiin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2004.

Tätä lakia ei sovelleta, jos perittävä on kuollut ennen lain voimaantuloa.

Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 790

Valtioneuvoston asetus**ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä elokuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

kumotaan ajoneuvojen rekisteröinnistä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun asetuksen (1598/1995) 16 § sekä

muutetaan 2, 14 sekä 17—19 §,

sellaisina kuin niistä ovat, 2 ja 18 § asetuksessa 340/2004, 14 § asetuksessa 186/1999, 17 § mainituissa asetuksissa 186/1999 ja 340/2004 sekä 19 § asetuksissa 292/1998 ja 1117/2003, seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) *rekisterillä* ajoneuvoliikennerekisteristä annetussa laissa (541/2003) tarkoitettua ajoneuvoliikennerekisteriä;

b) *sopimusrekisteröijällä* ajoneuvojen rekisteröintitoiminnasta annetun lain (1100/1998) 3 §:ssä tarkoitettua sopimusrekisteröijää;

c) *rekisteröinnin suorittajalla* Ajoneuvohallintokeskusta ja b kohdassa mainitun lain 6 §:ssä tarkoitetun sopimuksen mukaan toimivaltaista sopimusrekisteröijää;

d) *ensirekisteröinnillä* ajoneuvon ensimmäistä rekisteröintiä Suomessa;

e) *ennakkoilmoituksella* uutta ajoneuvoa koskevien tietojen ilmoittamista rekisterin pitäjälle ennen ensirekisteröintiä;

f) *uudelleenrekisteröinnillä* Suomessa rekisteröidyn ja sittemmin rekisteristä poistetun ajoneuvon rekisteröintiä;

g) *muutosrekisteröinnillä* rekisteröinnin suorittajan rekisteriin merkityn ajoneuvon tiedoissa tapahtuneiden muutosten kirjaamista;

h) *rekisteri-ilmoituksella* ilmoitusta ajoneuvon ensi- tai uudelleenrekisteröinnin ja ajoneuvon rekisteristä poistamisen edellyttämistä tiedoista sekä muista rekisteritiedoista tapahtuneista muutoksista;

i) *rekisteröintitodistuksella* rekisteröinnin suorittajan rekisteröinnistä antamaa asiakirjaa, joka todistaa, että ajoneuvo on rekisteröity ja jonka I osasta (tekninen osa) ilmevät ajoneuvon omistajaa ja haltijaa koskevat sekä tekniset tiedot ja jonka II osa (ilmoitusosa) on tarkoitettu rekisteri-ilmoituksen tekemiseen;

j) *vaatimustenmukaisuustodistuksella* ajoneuvon valmistajan laatimaa asiakirjaa, joka osoittaa M₁-luokan ajoneuvon vastaavan moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 70/156/ETY, L-luokan ajoneuvon vastaavan kaksi- ja kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä ja neuvoston direktiivin 92/61/ETY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/24/EY tai traktorin vastaavan maatalous- ja metsätraktoreiden tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden

lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 74/150/ETY mukaisesti hyväksytyä ajoneuvotyyppejä;

k) *ennakkoilmoitustodistuksella* Ajoneuvohallintokeskuksen antamaa asiakirjaa, josta ilmenee, että ajoneuvosta on tehty ennakkoilmoitus;

l) *rekisteritunnuksella* ajoneuvon yksilöivää rekisteröinnin suorittajan antamaa kirjain- ja numerosarjaa;

m) *rekisterikilvellä* ajoneuvoon kiinnitettävää kilpeä, jossa on ajoneuvon rekisteritunnus ja jonka vasemmassa reunassa voi olla kansallisuustunnus;

n) *rekisteröintipäivällä* päivää, jona rekisteri-ilmoitus on jätetty rekisteröinnin suorittajalle;

o) *käyttöönottopäivällä* päivää, jona ajoneuvo on ensirekisteröity tai rekisteröity ensimmäisen kerran ulkomailla, jollei rekisteriin ole erityisestä syystä merkittävä muuta päivää ajoneuvon todelliseksi käyttöönottopäiväksi;

p) *haltijalla* muuta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä kuin omistajaa, jolle ajoneuvon pääasiallinen käyttö on siirtynyt tai jonka käyttöön ajoneuvo on yli 30 päivän ajaksi luovutettu sopimuksen perusteella;

q) *siirtomerkillä* ajoneuvoon kiinnitettävää merkkiä, jossa on rekisteritunnus;

r) *ETA-valtiolla* Euroopan talousalueeseen kuuluvaa valtiota;

s) *romutustodistuksella* romuajoneuvoista annetun valtioneuvoston asetuksen (581/2004) 7 §:ssä tarkoitettua todistusta.

14 §

Rekisteristä poistettava ajoneuvo

1. Ajoneuvon poistamiseksi rekisteristä on tehtävä rekisteri-ilmoitus, jos:

- rekisteröity ajoneuvo on tuhoutunut;
- ajoneuvo on rekisteröity ulkomailla;
- rekisteröityä ajoneuvoa ei muusta syystä käytetä liikenteessä Suomessa;
- moottorikelkkaa ei enää käytetä tiellä, maastossa eikä jäällä;
- ajoneuvo on luovutettu jätelain (1072/1993) 18 l §:n 1 momentissa tarkoitettulle kerääjälle tai esikäsittelijälle.

2. Edellä 1 momentissa tarkoitettua ilmoit-

uksen yhteydessä on palautettava ajoneuvon rekisterikilvet. Tuhoutumisen tai vaurioitumisen vuoksi vakuutuksen perusteella lunastetun, Valtiokonttorin poistettavaksi ilmoittaman, kunnan omistukseen ajoneuvojen siirtämisestä ja romuajoneuvojen hävittämisestä annetun lain (151/1975) nojalla siirtyneen taikka jätelain 18 l §:n 1 momentissa tarkoitettulle kerääjälle tai esikäsittelijälle toimitetun ajoneuvon rekisterikilpiä ei kuitenkaan tarvitse palauttaa, mutta ne on tuhottava todistettavasti.

3. Tullilaitos ja rajavartiolaitos ovat velvollisia poistamaan Suomesta pysyvästi ulkomaille vietävästä ajoneuvosta rekisterikilvet. Rekisterikilpien poistamisesta on ilmoitettava Ajoneuvohallintokeskukselle, jonka tulee poistaa ajoneuvo rekisteristä.

17 §

Rekisteröintitodistuksen tai rekisterikilpien noutamatta jättäminen

Rekisteröinnin suorittajalle tai katsastus-tehtävien toimiluvan haltijalle jätetyistä rekisteröintitodistuksesta ja rekisterikilvistä on tehtävä merkintä rekisteriin. Jollei toimiluvan haltijalla ole oikeutta tehdä merkintää, hänen on ilmoitettava rekisteröintitodistuksen ja kilpien jättämisestä viipymättä Ajoneuvohallintokeskukselle. Rekisteröintitodistuksen ja kilpien osalta menetellään siten kuin Ajoneuvohallintokeskus määrää.

18 §

Rekisteri-ilmoitus

1. Edellä 4, 5 tai 6 luvussa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä viimeksi annetulla, voimassa olevalla:

- ennakkoilmoitustodistuksen ilmoitusosalla, jos kysymyksessä on ennakkoilmoitetun ajoneuvon ensirekisteröinti;
- rekisteröintitodistuksen II osalla, jos kysymyksessä on muutosrekisteröinti tai rekisteristä poistaminen;
- rekisteröintikatsastuksesta annetun todistuksen II osalla, jos kysymyksessä on ennakkoilmoittamattoman ajoneuvon ensirekisteröinti;

d) rekisteröintikatsastuksesta annetun todistuksen tai rekisteröintitodistuksen II osalla, jos kysymyksessä on ajoneuvon uudelleenrekisteröinti; taikka

e) tyyppirekisteriotteella, jos kysymyksessä on tyyppihyväksytyn ja ennakkoilmoittamattoman muualla aikaisemmin rekisteröimättömän ajoneuvon ensirekisteröinti, joka voi tapahtua ilman rekisteröintikatsastusta.

2. Jos 1 momentissa tarkoitettu asiakirja on kadonnut, ilmoitus on tehtävä asianomaisen asiakirjan antaneelta hankitulla uudella asiakirjalla.

3. Edellä 14 §:n 2 momentissa tarkoitettua ajoneuvoa koskeva ilmoitus voidaan tehdä Ajoneuvohallintokeskuksen vahvistamalla poistolomakkeella tai romutustodistuksella taikka automaattista tietojenkäsittelyä hyväksi käyttäen.

4. Rekisteri-ilmoitukseen on liitettävä tarvittavat selvitykset 9, 10 ja 12 §:ssä tarkoitettujen edellytysten täyttymisestä.

19 §

Rekisteri-ilmoituksen tekijä

1. Ajoneuvon omistajan on tehtävä ensi- ja uudelleenrekisteröintiä, rekisteristä poistamista sekä omistusoikeuden siirtymistä tai haltijan lisäämistä taikka vaihtumista koskeva rekisteri-ilmoitus. Tämän asetuksen 14 §:n 1 momentin e kohdassa tarkoitettun rekisteristä poistamista koskevan ilmoituksen voi tehdä jätelain 18 l §:n 1 momentissa tarkoitettu kerääjä tai esikäsittelijä. Ajoneuvon edellinen omistaja voi ilmoittaa rekisteriin merkittäväk-

si uuden omistajan nimen, jos samalla ilmoitetaan uuden omistajan osoite ja ajoneuvon luovutuspäivä. Moottorikelkan, mopon ja kevyen nelipyörän edellisen omistajan ei kuitenkaan tarvitse tässä yhteydessä ilmoittaa uuden omistajan osoitetta. Ajoneuvon edellinen haltija voi tehdä haltijuutensa poistamista koskevan ilmoituksen.

2. Muun kuin 1 momentissa tarkoitettun rekisteri-ilmoituksen voi tehdä myös ajoneuvon haltija.

3. Rekisteri-ilmoitus on sen tekijän allekirjoitettava. Ajoneuvon luovuttajan ja luovutuksensaajan on allekirjoitettava omistusoikeuden siirtymistä koskeva ilmoitus.

4. Jos ajoneuvon edellinen omistaja on luovuttanut ajoneuvon tuntemattomalle, Ajoneuvohallintokeskus voi edellisen omistajan ilmoituksesta, saatuaan luovutuksesta luotettavan selvityksen, tehdä rekisteriin merkinnän ajoneuvon luovuttamisesta tuntemattomalle. Jos ajoneuvon luovuttamisen ajankohdasta ei saada luotettavaa selvitystä, luovutuksen ajankohdaksi katsotaan se päivä, jona Ajoneuvohallintokeskus on saanut ilmoituksen ja luotettavaksi katsomansa selvityksen luovutuksesta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2004.

Jos ajoneuvon rekisteröintitodistus tai rekisterikilvet on jätetty Ajoneuvohallintokeskukselle tai katsastustehtävien toimiluvan haltijalle ennen tämän asetuksen voimaantuloa, sovelletaan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa ollutta 17 §:ää.

Helsingissä 19 päivänä elokuuta 2004

Liikenne- ja viestintäministeri *Leena Luhtanen*

Liikenneneuvos Kari Saari

N:o 791

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**vuoden 2004 maa- ja puutarhatalouden kansallisten tukien hallinnosta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
kumotaan vuoden 2004 maa- ja puutarhatalouden kansallisten tukien hallinnosta 12 päivänä maaliskuuta 2004 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (177/2004) 16 §:n 3 momentti, ja

muutetaan 2 §:n 1 momentin 4 ja 9 kohta, seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

4) *emolehmällä* naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 3 artiklan f alakohdassa ja naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 yksityiskohtaisista säännöistä palkkiojärjestelmien soveltamisen osalta annetun komission asetuksen (EY) N:o 2342/1999 14 artiklassa säädetyt rotuvaatimukset täyttävää vähintään kerran poikinnutta nautaa, jota käytetään yksinomaan vasikoiden tuottamiseen ja jonka vasikoita kasvatetaan lihantuotantoon tai emolehmä-

tuotannon lisäämiseen ja jonka käyttötavaksi nautarekisterissä on merkitty emolehmä;

9) *emolehmähieholla* 4 kohdassa tarkoitettujen rotuvaatimukset täyttävää vähintään kahdeksan kuukauden ikäistä emolehmäksi tarkoitettua poikimatonta nautaa, jonka käyttötavaksi nautarekisterissä on merkitty emolehmä ja joka on elossa tuen maksua varten nautarekisteristä aikaisintaan 1 päivänä marraskuuta 2004 tehtävän poiminnan ajankohdana;

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä elokuuta 2004.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 20 päivänä elokuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Maatalousneuvos Olli-Pekka Peltomäki

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 783—791, 2 arkkia